

urigtigt at give Communerne en Opfordring til at yde Bidrag dertil, og at være villig til at komme de Communer imøde, hvor der var Trang til en saadan Undervisning. Jeg vil villigen indrømme, at der ved Siden af denne væsentlige Tilfredsstillelse af det praktiske Livs Behov kan være Tale om Realundervisning i forskjellige andre Henseender, som her er berørt; men jeg troer, at dette bør ligge udenfor dette Lovforslag, saaledes som jeg endelig har tænkt mig det. Det er muligt, at man ved Realundervisningens videre Fremme dog vil finde, at man burde give det en større Berettigelse, at man noget burde fastholde den Tanke, som laa til Grund, da man projecterede Drettelsen af en særskilt Undervisning ved Sorø; det er jo meget muligt, at man kunde give dem, som have gennemgaaet en grundig Realundervisning, Udsgit til at blive Lærere. Jeg har i sin Tid havt en Sammenkomst med Facultetet i den Anledning, og der viste sig hos det en temmelig stor Stemning derfor. Saaledes imidlertid, som dette Lovforslag viser sig, er det, hvad Hovedindholdet angaaer, i fuldkommen Overensstemmelse med det, som vi tidligere her have voteret, naar de administrative Bestemmelser gaae ud deraf. Den simple Følge er saa, at vi med Hensyn til Aalborg gjøre det Samme, som vi allerede tidligere igjennem Finantsloven have gjort med Hensyn til Aarhus Skole.

Steen. Jeg maa tilstaae, at det er med nogen Forundring, at jeg har hørt, at man efter de Uttringer, jeg har ladet falde, har taget Anledning til at troe, at jeg ikke vilde anbefale Lovens Fremme, thi jeg begyndte udtrykkeligt med at erklære, at jeg blot vilde omtale §§ 2, 3 og 4 som de, efter min Anskuelse, vigtigste Paragrapher i denne Lov, og jeg udhævede, hvilke Uttringer jeg ansaae det fornødent at gjøre ved disse Paragrapher, eller idetmindste en Hovedændring; og, naar jeg gjorde dette, saa ligger netop deri, at jeg i det Hele taget er tilbøielig til at stemme for denne Lovs Fremme, forsaavidt imidlertid det af mig udhævede, høist vigtige Hensyn blev taget tilfølgende, et Hensyn, som jeg har seet af For-

handlingerne idag, navnlig fra den høitærede Cultusministers og fra den sidste ærede Talers Side, ikke tilbørligt klart blev opfattet. Det er heller ikke uden Forbauselse, at jeg har hørt den høitærede Minister udtale sig om den skarpe og fordømmende Form, hvori jeg skal have holdt mit Foredrag. Jeg veed ikke af, at dette har været Tilfældet, og endnu mindre har det været tilfældet; men jeg kunde forøvrigt meget godt forklare det, hvis det virkelig skulde have været Tilfældet. Vi ere nemlig her paa et Gebeet, paa hvilket der, fra Administrationsens Side i en Række af Aar er begaaet ikke saa faa Misgreb, Misgreb, som det ikke ret vel har været muligt at kunne komme til at paatale med nogen Nytte. Pressen har undertiden taget sig deraf, men heller ikke med tilbørlig Virkning. Denne Omstændighed er det vistnok, der kan have bragt mig til at tale med mere Varme om denne Sag; end det maaffee var rigtigt. Jeg sigter nemlig herved til, at der netop med Hensyn til de reale Sag i de lærde Skoler er taget en stor Mængde Bestemmelser og udfommet en heel Mængde Forskrifter igjennem Beskjendtgjørelser, uden at de Vedkommende, der ifølge deres Stilling som Lærere ved Universitetet vare stikede dertil, ere horte i denne Sag. Der er taget Bestemmelser, som ere af den Natur, at enhver Sagkyndig vil sige om dem, at de ere meningsløse, eller at det Nærmeste, man kan komme til at sige, er, at de i høieste Grad ere uklare, forvirrende og fordærvende for Undervisningen i de lærde Skoler. Naar den høitærede Cultusminister ved denne Leilighed har bemærket, at der var indhentet deres Erklæring, som der var sær Anledning til at høre med Hensyn til det foreliggende Lovudkast, da vil jeg gjerne indrømme, at der er gjort en heel Deel for at faae Stemningen at vide; men det er kun gjort i den ene Retning, en for mig uvæsentlig og temmelig ligegyldig Retning, nemlig med Hensyn til den Dannelse, som man skal yde „en vis“ Anerkjendelse, og det er med Hensyn dertil, man har søgt Oplysninger, men med Hensyn til det Andet og mere Vigtige, nemlig Sagsdannelsernes Forhold til denne Undervisning, har man vistnok